

Monstret

Det bor ett monster inom mig
som visar sig ibland
det spelar ingen roll var jag är
mitt i en skog eller på en strand

Under alla mina levnadsår
har andra fått smaka på dess svärd
svärdet hugger djupa sår
mitt inre monster kommer och går

Monstret agerar aldrig till min favör
utan har bidragit endast till att jag suttit ensam i gråt
för monstrets framfart sådan förödelse omkring sig strör
till alla det drabbat ett stort förlåt

Det är bara ljuset som kan besegra mörkret
det är svårt att med våta tändstickor tända en brasa i dunklet
men jag kan känna hur monstret inte längre trivs i min kropp
när jag trotsar det onda, reser mig upp och säger stopp

Inom mig har nu tänts upp en låga
och monstret kan inte längre mig själv eller andra plåga
det är sant som de säger
att så länge det finns ljus finns det hopp

Illustration: Hanna